

נזעים זייד

יו"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק
שכונת "רמות דוד" קרעמשניף - קרית גת

פרשת ויקהל + שקלים + תשפ"ב + גליון ג"ב

ד"ר מ"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נזעים וראתך

שבת שקלים

"שבת שקלים", מתאמרה משמיה דהרה"ק מוה"ר פנחס מקורייץ זיע"א כגודל מעלת ד' פרשיות, "ווי דער לעבט מען זעך מיטן ד' פרשיות, זיך צו דער זען מיטן אייבערשטן", (בנוסח זה אמרו זאת רבוה"ק), ובספ"ה"ק האריכו לכאר גודל מעלת וקדושת שבת שקלים, הקשה אאמו"ר הרה"ק זיע"א, מאי כולי האי וכי למעלה ולזכות יחשב, הלא אפי' עני המחזור על הפתחים יכול לתת מחצית השקל.

וביאר בהקדם לפרש דברי המשנה בריש שקלים (א, א) "באחד באדר משמעין על השקלים", דלכאו' צלה"ב ענין שקלים אצל חודש אדר.

וביאר בהקדם דב' הרה"ק מרוזין זיע"א, עה"כ "כי לולא התמהמנו כי עתה שבנו זה פעמיים" (פראשית מג, ט), 'לולא' אותיות אלול, רצ"ל אשר אם האדם התמהמה מלעשות תשובה כחודש אלול, 'כי עתה שבנו' עדיין יש לנו תשלומין לעשות תשובה, כאשר 'זה' בגמט' י"ב, דהיינו חודש הי"ב הוא חודש אדר, יהיה 'פעמיים', כלומר בשנת העיבור, אשר חודש אדר הוא פעמיים, אז הוא זמן תשובה למי שלא עשה תשובה כחודש אלול.

ואאמו"ר הרה"ק זיע"א אמר דגם בשנה פשוטה מיוחד חודש אדר לתשובה, דהנה כתיב "החודש הזה לכם ראש חדשים" (יב, ב), היינו חודש ניסן הוא ראש לסדר מנין החדשים, נמצא חודש אדר הוא חודש האחרון, וצריך אז לשוב על כל השנה כולה, אלא דהנפק"מ הוא, דהשב כאלול סגי בתשובה פשוטה, ברם השב באדר צריך לעשות תשובה כפולה, א' על גוף העבירה, ב' על מה שהתמהמה מלעשות תשובה כחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, שאז הקב"ה קרוב ביותר (מכל השנה) אל עם ישראל, כמש' "דרשו ה' בהמצאו קראהו בחיותו קרוב" (ישעיה נה, ט), ודרשו דז"ל (ד"ה תי) "אלו עשרה ימים שכיין ר"ה ליוה"כ", דבין כסה

המשך בעמוד ב'

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה"נזעים ישראל" זיע"א

נזעים ישראל

שאמר פעם כליל שב"ק בעת עריכת שוה"ט, רבותי, האירו לי תורה מה"ש ונעלם ממני, וכצפא דשבתא בעת עריכת שוה"ט חזר ואמר, רבותי, האירו לי תורה מה"ש ונעלם ממני, וכס"ג בעת עריכת שוה"ט ברעווא דרעווין אמר, רבותי, האירו לי תורה מה"ש, "ועשית משבצות זהב" (כת, ט), "זאלסט מאכן קאסטענעס מיט גאלד פאר אידינ'ס וועגן", (שתעשה עבור ישראל ארגזים מלאים זהב), וסיים אאמו"ר בהאי לישנא "ווער עס וויל עשירות איז יעצט די צייט, אין אפי' ווער עס וויל נישט קיין עשירות אבער פרנסה ברווח מיז יעדער יוד האבן" (מי שרוצה עשירות עתה הוא הזמן, ומי שאינו רוצה עשירות אבל פרנסה ברווח מוכסחת לו), ומי שהאמין בזה אכן נושע, ולימים כשהייתי בחו"ל קודם הנישואין פגש אותי גביר א', (שהי' מגדולי סחורי הזהב בעולם דאז) שהוא הי' א' מהנוכחים אז במשתה היין בויען, ולקח אותי אל מפעל הזהב שלו, וראיתי שם מאות משבצות זהב, והכל מכוחו של אותו צדיק וקדוש אאמו"ר הרה"ק זיע"א.

ואני אומר "ווער עס וויל עשירות איז יעצט אין שבת שקלים די צייט, אין ווער עס גלייבט אין דעם וועט גיהאלפן ווערן בעז"ה" (מי שרוצה עשירות עתה בשבת שקלים הוא הזמן, ומי שמאמין בזה יושע בעז"ה), אכ"ר.

"כי תשא את ראש בני ישראל וגו' (ל, יב).

לקשר פרשת ויקהל לקריאת פרשת שקלים גל"פ הכת' ע"ד מאמר זקה"ק מוהר"א זיע"א, כשם שהקב"ה מדבר אל עם ישראל ע"י התורה, כך כלל ישראל מדברים אל הקב"ה ע"י התורה, ואומרים לפניו ית', אבא כך כתוב בתורה (קידושין לב), והיות והקב"ה מקיים את כל התורה כולה אזי הוא מוכרח לקיים מה שביקשו ממנו.

דהנה אוח"ל (סוטה ב) קשה זיווגו של אדם כקי"ס, וכמק"א אמרן (פסחים קיח) קשה מזונותיו של אדם כקי"ס, ברם בשבת שקלים הצדיק האמיתי יכול להשפיע לקהל עדתו שמאמינים בו באמונ'ש, שכל מה שנא' בחז"ל קשה שיהיה קל, וזהו שבת שקלים כשהקור'ף נקוד בפתח הוא לשון קל, היינו שכל מה שנאמר בחז"ל קשה שיהיה קל.

וזהו "כי תשא" אתוון אשת והוא גם לשון נישואין, "מחצה"ש" רומז לפרנסה, כלומר שזיווגו ומזונותיו של אדם יהיו קלים, ד"ויקהל" הוא לשון קל דכשכת זו מוצאים ב'ס"ת הרי דיש קשר ושייכות בין ב' הפרשיות כי תשא ויקהל.

אאמו"ר הרה"ק זיע"א כששהה בעיר ויען יצ"ו כפורים, במשתה היין סיפר את העובדא אצל הרה"ק מלובלין זיע"א,

שבת שקלים ♦ במשנתו של רביה"ק ה'נעם ישראל זיע"א

דא"ח משב"ק במיטאג טיש ויקהל – שקלים בשנתו האחרונה של רבינו עלי אדמות תשע"ט רבינו ביקש את ספר התהלים ופתחו בקפיטל קמ"ג והחל לשורר "למען שמך ה' תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי" – סקולען, ואח"כ פתח ואמר: ♦♦♦♦

ע"י שמפריש מחצית מנכסיו לצדקה משבר את תאוות הממון

"זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל" וגו' צלה"ב ענין מחצית השקל לא פחות ולא יותר ואמאי לא יתן שקל שלם.

ונל"ב בהקדם ב"י דב' רש"י הקדוש "נתקשה משה, עד שהארה לו הקב"ה מטבע של אש ומשקלה מחצית השקל, ואמר לו כזה יתנו", צלה"ב ענין מטבע של אש.

אכן ענין מטבע של אש ית' ע"ד משל דאש שורף ואש מחמם, כך יש אש קודש ויש אש זרה אשר לא ציווה ה' שהוא מסיטרא אחרא, והו' 'מטבע' תאוות הממון, 'של אש' שמכלה ושרוף כשאר תאוות אכילה שתיה וכו', ע"כ אמרה התה"ק עצה לשבור תאוות הממון ע"י שייתן מחצית השקל היינו שיתן מחצית מנכסיו לצדקה.

וזוהו "זה יתנו וגו' מחצה"ש" היינו מחצית מנכסיו לצדקה, "לכפר על נפשותיכם" היינו שזה יועיל לו לשבר תאוות הממון.

וזוהו מ"ש דוד המלך ע"ה "בצדקתך תוציא מצרה נפשי" (תהלים קמ"ג, א) בפשטות הכוונה במידת 'צדקתך' היינו צדקת ה' 'תוציא מצרה נפשי', ולדרכינו ית' "בצדקתך" צדקת עם ישראל – מחצית השקל היינו ע"י שייתן מחצית מנכסיו לצדקה "תוציא מצרה נפשי" היינו שזה יועיל לו לשבר תאוות הממון וכדכ"ל לכפר על נפשותיכם.

ע"י שמפריש מחצית מנכסיו לצדקה זוכה לכפרת עוונות

"זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל" וגו', צלה"ב ענין מחצה"ש לא פחות ולא יותר, ואמאי לא יתן שקל שלם.

ונל"ב בהקדם ב"י הכת' "וחטאך בצדקה פרוק" (ויאל"ה, כד), כמו שאנו מתפללים (מיס' נדא"ס) "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", והנה כמה מדרגות בצדקה הראשון הוא מי שמפריש מעשר מכל רווחיו, השני מי שמפריש מעשר חומש מכל רווחיו, והשלישי מי שמפריש מחצית מנכסיו ומקדישם קודש לה', וזו היא המעלה העליונה בצדקה, וע"ז נא' "וחטאך בצדקה פרוק", וא"ת הא אוז"ל (כתובת סו') "המכזבו אל יכזבו יותר מחומש", (וכן נפקס לחלכה ביריד המ"א רמט א), יש לומר ה"מ כמי שלא חטא, כרם מי שחטא צריך להפריש מחצית מנכסיו, לכפר על עוונותיו לתקן נפשו, פשיטא דלא גרעה רפואת הנפש מרפואת הגוף דמי של"ע אינו מקו הבריאות בוודאי שעפ"י הלכה אין שום פקוק כדבר דמותו ואף צריך ומחויב להרבות בהוצאות רפואתו, עאכ"כ ברפואת נפשו כדי לכפר על עוונותיו לתקן את נפשו, אשר ע"כ יפריש מחצית מנכסיו לצדקה כח' אוז"ל (כיצה טו) "חציו לכם וחציו לה'", או שעכ"פ ישאיר צואה דמחצית מנכסיו יהיו לבניו והמחצית השני יחלקוהו לצדקה, כדאוקמינן התם (כתובת סו) "ה"מ מחיים (אמרי' המכזבו אל יכזבו כו') שמא ירד מנכסיו, אבל לאחר מיתה לית לן כה", והוה הפירוש "מחצית השקל" היינו שיפריש מחצית מנכסיו שיהיו קודש לה' ויחלקוהו לצדקה.

ועפ"י הדב' האלו ית' מקרא קודש זה, "זה יתנו כל העובר על הפקודים" פי' מי שעבר על פקודי ה', יתן "מחצית השקל" פירוש יפריש מחצית מנכסיו שיהיו קודש לה' ויחלקוהו לצדקה, וא"ת הא אוז"ל המכזבו אל יכזבו כו', ע"כ אמרה"כ "לכפר על נפשותיכם" היינו שהוא לכפר על עוונותיכם לכפר על נפשכם, לכך שרי לבזבו יותר מחומש דלא גרעה רפואת הנפש מרפואת הגוף מה אם לרפואת הגוף שרי לרפואת הנפש עאכ"כ.

{אח"כ רבינו אבל הטשולנט (חמין) והחלו לשורר הניגון "ויהיו זרעי וזרע זרעי... ואובה לראות בנים ובני בנים..." עיני רבינו החלו לולוג דמעות וביקש לאסוף כל צאינו סביבו. כל הנכדים והנניים שהיו שם עמדו סביב רבינו אפילו קטנים המוטלים בעגלה הכניסו עם העגלות ע"י רבינו, ושוררו הניגון כמ"פ כשרבינו מויל דמעות כמים}.

המשך מעמוד א'

לעשור הוא עת רצון לקבלת התשובה, כיוון שהוא עוד קודם גזר דין, והקב"ה יושב ומצפה לבניו שישובו אליו.

ובזה פי' הכת' "כי לולא התמהמנו", 'לולא' אותיות אלול, רצ"ל אשר אם האדם התמהמה מלעשות תשובה בחדש אלול, 'כי עתה שבנו' עדיין יש לנו תשלומין לעשות תשובה, 'זה' כגמט' י"ב, היינו חודש ה"ב הוא חודש אדר, דמיוחד חודש אדר לתשובה ככל גונא, כיוון שהוא בסוף השנה, וצריך אז לשוב על כל השנה כולה, אלא שצריך אז לעשות תשובה 'פעמיים', א' על גוף העבירה, ב' על מה שהתמהמה מלשוב בתשובה, בחדש אלול חודש הרחמים והסליחות, ואמר רמז לדבר ד'אדר' גמט' דה, דה ר"ת ראש השנה, לכן הקב"ה כרוך רחמיו וחסדיו עלינו תמיד, נתן לנו את יום הפורים הקדוש, בתוך חודש אדר דווקא, דאי' בתיקוני זוהר ד"יום הכיפורים", היינו פורים הוא ג"כ זמן תשובה, ולכן נותנים אז מתנות לאביונים, דכת' במחצית השקל "לכפר על נפשותיכם" (ל, טו), ורמז לדבר אדר ר"ת "אני ה' רופאך" (טו, טו), היינו ברפואת הנפש והגוף.

ועפ"י פי' המשנה 'באחד באדר' שהוא חודש האחרון – סוף השנה, 'משמיעין על השקלים' שקלים מלשון שוקלים את מעשיו, של כל השנה כולה, לכן צריך אז לעשות תשובה, ומהאי טעמא שבת שקלים נופל כרוך השנים כפר' משפטים להורות שהוא זמן דין ומשפט, שהקב"ה שוקל את מעשיו של כל השנה כולה.

ועפ"י ביאר גדול מעלת וקדושת שבת שקלים, שהוא זמן תשובה כדאמרן, ומהאי טעמא צריך ליסוע בשבת זו לצדיק הדוד, דאי' בספה"ק נועם אלימלך (פר' יתרו ד"ה וישמע) דעיקר ההתעוררות לתשובה בא ע"י הצדיק עכלדבה"ק.

"התשובה באדר גדולה פעמיים מהתשובה באלול"

עויל"פ כי לולא התמהמנו, 'לולא' אותיות אלול, רצ"ל אשר אם האדם התמהמה מלעשות תשובה בחדש אלול, 'כי עתה שבנו זה פעמיים' עדיין יש לנו תשלומין לעשות תשובה, 'זה' כגמט' י"ב, היינו חודש ה"ב הוא חודש אדר, גם בשנה פשוטה דמיוחד חודש אדר לתשובה, כדברי אמנו"ד הרה"ק זיע"א, דאינו דומה השב באלול מיראה ואימת הדין להשב באדר מתוך שמחה ואהבת הבורא, כדאי' בגמ' (יבמא פ) 'דהשב מיראה וזונות נעשים לו כשגגות, השב מאהבה וזונות נעשים לו כזכיות', והוה 'פעמיים' היינו דהתשובה באדר גדולה פעמיים מהתשובה באלול כנ"ל.

"ענין שבת שקלים אחר שובכ"ם"

הנה שבת שקלים נופל תמיד (בין בשנה פשוטה בין בשנה מעוברת) אחר שובכ"ם, והענין דהשי"ת ב"ה כרוך רחמיו וחסדיו עלינו תמיד נתן לנו את ימי השובכ"ם, שהוא זמן המסוגל מאוד לתשובה בכללות ובפרט על חטאות נעורים, ועי"ז יכולים להיטהר ולהתקדש ולהתקרב יותר אל הבורא ית',

מהאי טעמא נופל שבת שקלים אחר ימי השובכ"ם, כדכ' אמנו"ד הרה"ק זיע"א דשקלים הוא לשון שוקלים את מעשיו, וביאר לדרכו כקודש ומקום הניחו לי אבותי להתגדר בו דכשבת שקלים דנים את האדם האיך ניצל את ימי השובכ"ם, והכן.

♦♦♦

(שזה"ט ליל שב"ק שקלים)

"מזו ציפתה השקלה בשקלה הקוה"ש"

לאור הבאת דברי אלוקים חיים מרבינו הקוה"ט ה'נעם ישראל' זיע"א
משב"ק ויקהל – שקלים תשע"ט + בענין הפרשת חצי מהכנסים לצדקה
ואשר היה בחינת 'הוא היה אומר' וכן נהג בכל ימותיו
הבאנו זעיר מסיפורי הוד מרבינו בענייני צדקה

עובדות מדכידה"ק זיע"א
ברדי הוה עובדא ---

לחזות בניעים

• צדקה חצי מההכנסות •

כמה צדקות פיזור וחילק לאנשים, המעשרות שנתן
היו חצי מההכנסות, לאף אחד אין מושג כמה צדקה
פיזור וחילק, והוא היה מסתיר את כל מעשיו מעיני
בני אדם.

בכדי להוציא מפיו משהו היו צריכים לתפוס אותו
ברגע מיוחד והיה צריך לאזור אומץ בכדי לשאול,
פעם הוא אמר לי הסבר מדוע הוא מפריש כ"כ הרבה
למעשרות, מפני שקיבל על עצמו פעם איזהו ענין,
והוא אמר לי 'אבל אתה לא תחקה אותי בזה',
והסתפקותו היה במועט...

(מדברי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בלחיים טיש יומ"ד תשפ"א)

• פור נתן לאבינונים •

בשנותינו הראשונות בקרית גת, היתה הדחקות
גדולה מאד, ויגדלו הנערים - כבר היה בבית ב' לידים
רכים ולא היה היכן להניח את בגדיהם, פניתי לרבי
זיע"א ותיניתי בפניו 'צריך לקנות ארון לבגדי הילדים'
אבל הרבי לא השיב כלום, באותו הזמן היה לי קצת
כסף מהמתנות שקיבלתי לכבוד הברית של בני
הגדול כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א וצירפתי פרוטה
לפרוטה, ואח"כ מצאתי ארונית קטנה שעלתה בזול
ואת זה קניתי.

חלפה לה קצת יותר משנה והנה יום אחד מספר לי
הרבי זיע"א 'קצת זמן אחר הברית של בנינו (אד"ש)
נכנס אלי 'חסידישער איד' שאף פעם לא היה כאן,
ואני איני מכירו כלל, הוא החל לבכות ולשפוף את לבו
בצער על חובות גדולים שרובצים עליו, ומחפשים
אותו ורוצים להושיבו עם יושבי חושך וצלמות, ושם
משפחתו 'שווארץ' וכיון שמחפשים אחריו החליף
את שם משפחתו 'לשחורי', והוא זקוק לישועה
גדולה, ברכתי אותו בברכות רוב, והענקתי לו סכום
עצום של כסף בתור הלוואה, ואמרתי לו שכשירחיב
לו ה' יחזיר לי את כל הכסף, היהודי הודה לי מאד
ואמר שבעז"ה בתום שנה יחזיר לי את הכסף, והוסיף
ואמר לי שאדע שהוא חייב לעזוב את הארץ'.

אני שואלת את הרבי 'ש'ך את הפרטים שלו?', 'לא'
משיב לי הרבי 'מלבד הפרט שקוראים לו 'שווארץ'
והוא קורא לעצמו 'שחורי' כהיום', ואני עומדת
משתוממת על רוב צדקותו של הרבי שאפילו לא
לקח את הפרטים של האיש לא שמו, ולא כתובת,
מס' טלפון, כלום! וממשיך הרבי ואומר לי 'מעניין
כבר עבר יותר משנה והוא לא משמיע את קולו
כלל'.

זה יכול להיות? בחרדה גדולה אני ניגש לפלאפון
ואני רואה על הצג 'אמי מורתי', אני עונה לשיחה
בלב פועם, 'מה קרה?' אני שואל לאמי בחרדה, 'צריך
להתפלל' היא אומרת לי, 'על מי? מה קרה?' אני
שואל כשליבי פועם בחוזקה מאיים לעצור את
נשימתי, 'על דוד שלך' היא משיבה ונוקטת בשמו
המלא ומספרת לי -

'הוא עלה היום לראש הגג בכדי להתחיל לבנות את
הסוכה שלו ובחשיכת הלילה הוא לא שם לב... הוא
התקרב יותר מדי לשפת הגג...' אמי משתתקת
ונשנקת מבכי 'ומה קרה?' אני שואל בלחץ כשאני
מפענח לעצמי לבד את התשובה, 'הוא נפל כמה
קומות עד למטה' אומרת לי אמי בבכי 'ואני עדיין לא
יודעת מה מצבו, פיננו אותו מיד לבית החולים ועדיין
לא עידכנו מה מצבו, אני מקווה מאד שהוא עדיין
איתנו... ואם איתנו מי יודע אם לא ריסק את איבריו
ולא נפגע המוחו!..'

'אמא' אני אומר לה בקול בוטח 'הוא איתנו', 'מאיפה
אתה לוקח את זה?' שואלת אמי 'אני אומר לך' אני
משיב לה בחוזקה 'הוא איתנו והוא חי ונושם, צריך
רק להתפלל שייצא מזה בכמה שפחות נזקים', 'מנין
לך זאת?' שואלת שוב אמי, ואני משיב לה 'בליל
שבת בטיש הרבי לפתע שאל אותי אם הוא נותן
צדקה מהשבתי לו שכן הרבי פלט מפיו פעמיים את
המילים 'צדקה תציל ממות', את מבינה? לכן אני כ"כ
בטוח שהוא ניצל ממות, רק צריך להתפלל שייצא
מזה בכמה שפחות נזקים ולוואי בלי נזקים לגמרי!..'
אני שומע את ההלם שתופס את אמי מבעד
לאפרכסת, ואני אומר 'הלו?' מוודה שהיא מקשיבה,
'כן אני שומעת' היא משיבה 'אני פשוט בהלם
מראייתו הרחוקה של הרבי!..'

התיישבתי ליד התהלים ושפכתי תפילות מקירות
ליבי. לאחר זמן מה מתקשרת אמי ואומרת 'ברוך ה'
אכן הוא חי וקיים, כעת מכניסים אותו לבדיקת סיטי
על הראש לבחון אם הוא לא נפגע חלילה בראשו,
צריך רחמי שמים!..'

למחרת כבר קיבלנו את כל התוצאות שהוא יצא
מהנפילה בניסי ניסים רק עם כמה שברים קלים
שלא ישאירו לו נזק נצחי. לאחר זמן מועט הוא נרפא
מהכל ברוב רחמים וחסדים של הקב"ה. כשהרבי כבר
פעל בשבילו לבילי שב"ק 'צדקה תציל ממות' אכן
פסע הפריד בינו לבין המות חלילה...

(החפץ בעילום שמו)

זכורנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

באתי בטענה כביכול לרבי ואמרתי לו 'הרי באותה
תקופה התחננתי לארון בגדים לילדים ולא היה לך
לתת לי, רק סכום מופרז כזה היה לך לתת ליהודי?!...'
הרבי הרים את עיניו הטהורות ואמר לי 'לנו לבית
נסתפק במועט, ומה לא נעשה בעבור להציל נפש
יהודי מלשבת בכלא'.

סיום הסיפור היה שלאחר שנתיים נוספות קרא לי
הרבי לחדרו אחר קבלת קהל, ומראה לי כלי כסף
יפים פמוטות ובקבוק יין מפואר וכו', ואמר לי
'היהודי ההוא שהענקתי לו ההלוואה של הכסף הגיע
היום והודה לי מאד שאכן בזכות סכום הכסף הזה לא
הושיבו אותו בכלא, אבל כסף אין להחזיר לכן הביא
כלי כסף במקום'.

(הרבנית הצדקנית תליט"א - אמה של מלכות)

• צדקה תציל ממות •

היה זה שנים אחדות לפני הסתלקותו לשמי מרום
של רבינו הקוה"ט זיע"א, איני זוכר השנה המדויקת.
באתי מחו"ל לחסות בצל הקודש בצילא
דמהימנותא בימים הנוראים.

היה זה בליל שבת קודש שבת שובה לאחר הסעודה
הגעתי לביתו נאו"ק של רבינו לעריכת שוה"ט.

לפתע באמצע הדא"ח פונה אלי הרבי בשאלה 'דודך
מפריש מהונו צדקה?', ואני בתמיהה שואל 'איזה
דוד?', הרבי נקב בשמו של דודי ושואל שוב 'הוא נותן
צדקה?', הנהנתי בראשי ואמרתי 'כן', ואני בתמיהה
גדולה במחשבתי 'מה לרבי ולדוד שלי??? ומה לרבי
ולצדקה של דוד שלי??? הרבי אף פעם לא ביקש
ממנו צדקה, מה עכשיו ולשאלה זו???...'

משנתתי את ההסכמה לרבי שדודי מפריש צדקה,
קרא הרבי בשמחה 'צדקה תציל ממות, צדקה תציל
ממות', נחרדתי לרגע 'למה עולה כוונתו של הרבי?;
וחששתי מאד לשלומי של דודי, מכיון שראיתי
שמחה נסוכה על פני הרבי ומוציא מפיו המילים
'צדקה תציל ממות' נרגעתי במקצת.

תיכף לאחר צאת השבת צלצלתי לדודי והתעניינתי
בשלומי, דודי השיב לי שהכל טוב, ושאל בתמיהה
'מה קרה שהתקשרת להתעניין בשלומי? האם קרה
משהו?', 'לא!' השבתי לו 'סתם רציתי לדבר אתך
ולברך אותך בשנה טובה לפני יום כיפור...' סיימתי
את השיחה.

כמה שעות חולפות וצלצל הפלאפון חותך את
שקט הלילה בביתי ומעיר אותי מהשינה, 'מי זה? מה

הרה"ק ה'תפארת שלמה' מראדומסק זיע"א

כ"ט אדר תרכ"ו

יומא דהילולא קדישא
מצריקיי הדרורא זיע"א

זיעם הנשמות

תולדותיו: האדמו"ר הרה"ק ר' שלמה הכהן רבינוביץ בעל ה"תפארת שלמה" זצוק"ל נולד בשנת תק"ס בעיר וולאשצ'וו שבפולין שם כיהן אביו ר' דוד צבי הכהן כרב, זקינו היה ר' נתן שפירא זצ"ל ה"מגלה עמוקות". משפחתו מיוחסת לב"ה, למהרש"ל ועד לרש"י ובידי זקינו היה ספר ייחוס ובו ייחוס עד לאהרן הכהן.

עוד בהיותו ילד ניכר בגאונותו, אביו שהכיר בכך דאג לחינוכו ושלה אותו ללמוד אצל טובי הרבנים, רבותיו המובהקים היו ר' משה אהרן מקוטנא זצ"ל ור' אברהם מפיטרקוב זצ"ל, כבר באותם ימים כשהיה נער רך בשנים הירבה לעסוק בתורת הקבלה, וספרי קבלה רבים היו שגורים על לשונו, באותם ימים התקרב לדרך החסידות והחל נוסע לחצרות האדמו"רים, רבו המובהק בדרך החסידות היה ר' מאיר מאפטא זצ"ל אבל הוא היה נוסע אף לאדמו"רים נוספים דוגמת ר' ישכר בער מראדושיץ זצ"ל ור' יחזקאל מקומיר זצ"ל ור' פישלי מסטרקוב זצ"ל. בשנת ה'תר"ג נפטר רבי ישכר בער מראדושיץ, ורבים מחסידיו נסעו לראדומסק וקבלו עליהם את מרותו. בתקופה זו התחיל לנסוע רבי שלמה לדבי משה מלעלוב וקיבל עליו את מרותו, הוא המשיך בכך עד עלייתו של רבי משה מלעלוב לארץ ישראל בשנת ה'תר"א.

בימי בחרותו נודע בדחצי פולין כעילוי ובקי, עד שר' בונים מפיסחא זצ"ל התבטא עליו פעם "כי חכמת שלמה המלך מפעמת בר' שלמה מראדומסק". בשנת תקצ"ד התמנה לכהן כרב בעיר ראדומסק, מיד עם התיישבותו בראדומסק הפכה העיר למרכז חסידי חשוב, כאשר חסידים מכל רחבי פולין נמשכו לאורו, לא היה מתקרב להמונים הפשוטים שהיו מבקשים ברכות על גשמיים, אלא היה תר אחרי אנשי מעלה ויחודי סגולה הבקאים בתורת החסידות, אך למרות הנהגתו זו אלפים שיחרו לפתחו לעצה וברכה, פיקוחו ונינוגיו נגאים משכו את חסידיו למרות ריחוקו מהם. התפרסם בפיקוחו ובתשובותיו וקולעות בכל דבר וענין, היה גם מפורסם בזיכרונו העצום, הוא זכר בעל פה מילה במילה ספרים שלמים והיה מצטט קטעים ארוכים מהמקורות בתשובות לשואלים. דברי תורתו יצאו לאור בספר "תפארת שלמה". נלב"ע ביום כ"ט באדר שנת תרכ"ו ומנ"כ בראדומסק.

יתום ונלמד נותר שמואל בעולם אחרי פטירתם של הוריו. תושבי העיר הפולנית מישקוב היו טרודים בעיסוקיהם, ואיש לא התפנה להתעניין במצבו של הנער היתום.

יום אחד נעלם הנער. הוא לקח עמו תרמיל קטן ויצא לטוטט בעולם הגדול. בחלומותיו קיווה להצליח בעסקים ולהיות עשיר גדול.

הנער החל להתרועע עם סוחריו השוק ולמד מהם את רזי המקצוע. בין ידידיו החדשים נמצאו רבים שאינם יהודים, וכך התקרר אט-אט יחסו כלפי התורה והמצוות. פעם החסיד מצווה אחת, פעם זלזל במצווה אחרת, עד שזנח לגמרי את דרך התורה והמצוות.

אחרי כמה ניסיונות כושלים בעולם העסקים הציע לו אחד מידידיו לייבא בדים למישקוב. "הביקוש כאן גדול, ועדיין אין מי שמייבא לכאן בדים בקביעות", שכנעו הידיד. שמואל החל לעסוק בכך וראה הצלחה בפועל. במהרה נעשה בקי במסחר האריגים, עד שהקים בית-מסחר גדול, שהיה שוקק קונים.

אלא שעם ההצלחה גדל גם תאבונו של שמואל. הוא החליט לפתוח את בית-המסחר גם בשבתות. בליבו חשב שעכשיו יגדלו רווחיו, אלא שמאותו רגע החלו עסקיו להידרדר.

יהודים רבים החלו להירד את רגלם מבית-המסחר של שמואל. הם לא רצו להיכנס לחנות המחללת את השבת בפרהסייה. על המרפס הצטברה סחורה רבה ויקרה, ואין קונה. חובותיו של שמואל גדלו והלכו, ובעלי החוב ירדו לחייב.

כאילו לא די ב זאת, יום אחד פרצה שרפה בבית-המסחר וכל הסחורה היקרה עלתה בלהבות.

שבוד ומרוכא החליט שמואל לנסוע לידיד בודשד, בתקווה למצוא שם עסק כלשהו. בפרוטותיו האחרונות שילם לעגלון בעבור הנסיעה, ומכיוון שאלה היו ימי חורף קשים ומושלגים, התקדמה העגלה אך בקושי.

כשהתקדמו לעיר ראדומסק הודיע לו העגלון כי עליהם לעצור בעיר עד שתחול הפוגה במזג-האוויר הקשה. הם נכנסו לעיר בשעת לילה, ושמואל חיפש בית מואד, שבו יוכל ללון בלילה.

כשראה אור באחד החלונות, נקש בדלת. את הדלת פתח יהודי בעל עיניים עמוקות והודת פנים בלתי-רגילה. זה היה ביתו של הצדיק רבי שלמה מראדומסק, בעל 'תפארת שלמה'. שמואל זכה לאירוח חם ולבבי. כשהתחמם מעט ליד התנור ושתה כוס תה מהביל, שאל אותו הצדיק מאין בא ומה מטרת נסיעתו.

שמואל סיפר על המשבר שפקד את עסקיו. הצדיק שאל בנחת: "סיפרת לי על ענייניך הגשמיים, ומה באשר לענייניך הרוחניים?". שמואל פרץ בבכי. בעיניים מושפלות סיפר כיצד החל לזלזל בשמירת המצוות, עד שהחל לפתוח את בית-מסחרו בשבת.

לעיילוי נשמת
הר"ר משה בן
הר"ר יצחק לייב
זכרוננו לברכה
נפטד כ"ו אדר
ת.נ.צ.ב.ה.
...
הנוצח ע"י בנו יחידינו הגנבד
הר"ר אורי קורוטקי הי"ד

ברכת מזל טוב אשנר
לידידנו וידיד בית רבינו, רחף
צדיקה וחסד, איש המעש, מסוד
בלר"ג לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
משה קיש
הר"ר לאויט"א
בארץ פארק ע"א
לרגל נישואי בנו החתן **גדליה נ"יו**
בשעה טובה ומפצלת
ה"ד שיוזב החתן כלה לבנות בית נאמן
בישראל עם הודת ישרים מברכים,
וירווה מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה

המבדך מעופף הלב
משה מרדכי בלעדי
משמש בקדוש

כוס תנחומין
בצער רב בלב קרוע ומורתח משגרים אנו כוס תנחומין אל
הרבנית מטשערנאוויץ תליט"א
על צערה ושברה בפטירת אמה קודם העת לאחר מכאוב ויסורים קשים
הרבנית הצדקנית מתולדות אהרן ע"ה
הרופא לשכורי לב ירפא את שברה ויחבש לעצבותה, המקום ינחמה בתוך שאר
אבלי ציון וירושלים ולא תוסיף לראבה עוד, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולם,
ומחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן

זכרות
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן
זמנים לשב"ק אופק קרית נת:
הדלקת נרות: 5:14
יצאת השבת: 6:12
זמן ר"ת: 6:48
המולד: ליל המשי
שעה 3, 51 דקות,
17 חלקים על 4
ה"ח ביום המשי
ושישי